

[Landbrugsministeren.]

ske Husmandsforeninger, at der af statskassen stilles 7 mill. kr. årlig eller i alt 28 mill. kr. til rådighed til udlån til indkøbsforeningerne.

Endvidere er der ved lovforslaget sket en ajourføring af forskellige beløb i loven, der vedrører udmålingen af indkøb til foreningernes medlemmer.

Jeg skal herefter fremsætte nærværende forslag til tingets velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af lov om tilskud til
den landøkonomiske konsulentvirksomhed.*

Forslaget er identisk med det lovforslag, der blev fremsat af den foregående regering den 28. november 1974, men som ikke nåede at blive behandlet, inden folketingsvalget den 9. januar 1975 blev udskrevet.

Konsulentloven, der er fra 1971, skulle egentlig have været fremsat til revision i folketingsåret 1973-74. Ved lov nr. 301 af 14. juni 1974 blev revisionen imidlertid udskudt til folketingsssamlingen 1974-75, først og fremmest fordi det var ønskeligt i denne lov at optage de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af nogle EF-regler om etablering af social og erhvervsmæssig vejledning af landbrugsbefolkningen. Disse bestemmelser er nu indarbejdet som et foreslået nyt kapitel 2.

Der ydes overalt i de udviklede lande støtte til det faglige konsulentarbejde inden for jordbruget. Det er også den nuværende regerings opfattelse, at der fortsat bør ydes støtte til denne erhvervsmæssige rådgivning her i landet.

Erfaringerne fra den forløbne tid har vist, at den i 1971 gennemførte konsulentlov udgør en tilfredsstillende ramme for konsulentvirksomheden. Der er derfor kun foreslået enkelte ændringer i lovens hidtidige bestemmelser. Disse ændringer tilsigter hovedsagelig en ajourføring af tilskudsreglerne efter den siden lovens gennemførelse skete løn- og prisstigning.

Bestemmelserne i det foreslåede ny kapitel 2 tager sigte på gennemførelse i Danmark af den i afsnit I i De europæiske Fællesskabers rådsdirektiv nr. 72/161 EØF omhandlede sociale og erhvervsmæssige vejledning af landbrugsbefolkningen.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det hensigten, at denne vejledningsvirksomhed skal gennemføres af de landøkonomiske foreninger og gartneriets organisationer under tilsyn af landbrugsministeriets konsulentudvalg. Vejledningen vil blive gennemført i forbindelse med den erhvervs- og uddannelsesvejledning m. v., der gives af den offentlige arbejdsformidling.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, herunder om drøftelserne med EF-Kommissionen, skal jeg anføre, at vejledningen i den første tid vil blive udført af ca. 100 konsulenter som deltidsbeskæftigelse ved siden af deres almindelige konsulentarbejde og af 4 konsulenter, der vil få denne vejledningsvirksomhed som heltidsbeskæftigelse. Spørgsmålet om en eventuel udvidelse af antallet af heltidsbeskæftigede vejledere vil blive taget op på et senere tidspunkt i lyset af de indvundne erfaringer.

De nærmere regler for gennemførelsen af den sociale og erhvervsmæssige vejledning af landmænd m. m. vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *for-
slag til lov om foder-
stoffer.*

Lovforslaget svarer indholdsmæssigt ganske til det i folketinget den 28. november 1974 fremsatte forslag til lov om foderstoffer. I det nu foreliggende forslag er der foretaget redaktionelle ændringer, der skulle give en mere systematisk opstilling af lovstoffet, ligesom der er foretaget en ajourføring af bemærkningerne i det omfang, det har været nødvendigt, og ved tilføjelse af 4 bilag er der givet en oversigt over nu-gældende lov.

Lovforslaget tilsigter en modernisering og smidiggørelse af foderstofflovgivningen, således at regler om foderstoffer løbende kan tilpasses såvel den tekniske og ernæringsfysiologiske udvikling som harmoniseringsarbejdet i fællesmarkedet.

I forbindelse hermed kan jeg oplyse, at der med de i bemærkningerne anførte skøn over forøgelse af kontrollens virksomhed ikke er tale om noget, der skal ske på én gang, men om en gradvis udvikling, der både såvidt angår personale og udgifter vil blive

[Landbrugsministeren.]

søgt på de årlige bevillingslove, efterhånden som der er behov og mulighed derfor. Ifølge § 22 i forslaget dækkes udgifterne gennem afgifter, der pålægges fabrikanter og importører af foderstoffer.

Til at følge udviklingen inden for foderstofområdet og være rådgivende med hensyn til tilpasning af reglerne for omsætningen af foderstoffer er der i § 10 foreslået nedsat et foderstofudvalg. Det er tanken, at udvalget sammensættes af 1 repræsentant for hver af følgende organisationer:

De samvirkende danske Landboforeninger,
Danske husmandsforeninger,
Korn- og foderstofbranchens organisation

DAKØFO,

Landsforeningen af danske Grovvarerhandlere,

Industrirådet og

statens husdyrbrugsudvalg samt

statens foderstofkontrol.

Må jeg herved tilføje, at nedsættelsen af et sådant udvalg ikke afskærer interesserede erhvervsorganisationer fra at forhandle om tilpasningen af bestemmelserne som f. eks. de brancheorganisationer, der repræsenterer specielle foderstoffer.

Idet jeg tillader mig at henvise til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.*

Ved lovforslaget overføres statshospitalerne for sindslidende og de dertil hørende plejehjem til de amtskommuner, som de ligger i, således at den psykiatriske sygehusfunktion kommer til at indgå som en integreret del af de enkelte amtskommuners sygehusvæsen.

Lovforslaget må ses som et vigtigt led i den igangværende omlægning af byrde- og opgavefordelingen mellem staten og amtskommunerne, som der har været bred politisk enighed om at gennemføre, efter at kommunalreformen har gjort det muligt også at overdrage opgaver, der kræver et stort befolkningsunderlag, til kommunerne.

Forslaget må dog i lige så høj grad ses som et resultat af en lægevidenskabelig udvikling, der har nedbrudt skellet mellem legemlige og psykiske sygdomme. Før i tiden kunne det være rimeligt at betragte sindssygevæsenet som en forsorgsopgave, der kunne administreres selvstændigt i den statslige regie. I dag kan en meget stor del af sindslidelserne — ligesom de legemlige sygdomme — behandles, således at det forekommer urimeligt, at der gælder forskellige regler for de to patientgrupper. Dertil kommer, at man i stigende grad er blevet opmærksom på psykologiske faktorerets betydning for legemlige sygdomme og behandlingen heraf. Disse forhold gør det ønskeligt, at den psykiatriske specialviden er til rådighed i enhver amtskommunes sygehusvæsen. Den nævnte lægevidenskabelige udvikling har da også allerede givet sig udslag i, at flere amtskommuner har oprettet egne psykiatriske afdelinger og i, at de nyere statshospitaler er opført i nær tilknytning til store kommunale sygehuse. De igangværende bestræbelser på at forbedre den samlede styring og prioritering af sundhedsvæsenet gør det endelig ønskeligt, at det psykiatriske og det somatiske hospitalsvæsen administreres af de samme organer efter de samme retningslinjer. Netop dette er for mig at se en meget væsentlig ting, at prioriteringen af de psykiatriske behandlingsopgaver i forhold til de andre offentlige opgaver, som skal løses i vort samfund, nu henlægges til de folkevalgte, der forestår prioriteringen med hensyn til det almindelige sygehusvæsen, amtsrådene. Jeg nærer fuld tillid til, at vore amtspolitikere vil forstå at leve op til det ansvar over for disse patientkategorier, som bliver dem pålagt ved overførelsen af denne meget store og vigtige opgave.

I overensstemmelse med disse synspunkter er det bl. a. fastslået i lovforslaget, at de psykiatriske institutioner i fremtiden skal forvaltes efter sygehuslovens regler. Da hospitalerne imidlertid ikke er fordelt således, at der i hver amtskommune ligger et hospital af passende størrelse, og da de nuværende indlæggelsesområder som følge deraf ikke følger amtskommunegrænserne, er det dog foreslået, at man indtil videre oprettholder de nuværende indlæggelsesområder.